~ МАРКЕТИНГ, ПІДПРИЄМНИЦТВО, ТОРГІВЛЯ ТА БІРЖОВА ДІЯЛЬНІСТЬ ~

УДК: 658.155:330.131.7 **DOI: https://doi.org/10.32680/2409-9260-2025-9-334-95-103**

УПРАВЛІННЯ АКТИВАМИ ПІДПРИЄМСТВА В УМОВАХ НЕВИЗНАЧЕНОСТІ

Кошельок Г. В., доктор економічних наук, професор, професор кафедри економіки підприємства та організації підприємницької діяльності, Одеський національний економічний університет, м. Одеса, Україна
e-mail: galas2811@gmail.com
ORCID: 0000-0003-0331-0592

Юр'єв О. Д., здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти, факультет економіки та управління підприємництвом, Одеський національний економічний університет, м. Одеса, Україна
e-mail: doctornezloy@gmail.com

Анотація. *Мета полягає у дослідженні теоретичних засад до формування та управління активами підприємства в умовах економічної невизначеності, визначенні основних факторів, що впливають на ефективність цього процесу, а також в обґрунтуванні напрямів вдосконалення системи управління активами для забезпечення стабільного розвитку підприємства. У процесі дослідження були використані теоретичні методи для аналізу літератури, нормативних документів та визначення теоретичних засад управління активами підприємства; якісні методи, які допомагають глибше зрозуміти процеси та явища, що супроводжують управління активами підприємства. Визначено, що активи підприємства становлять ключовий економічний ресурс, який визначає його спроможність ефективно здійснювати діяльність і отримувати прибуток. Їх вартість залежить від структури, рівня використання та результативності, що знаходить відображення у балансі підприємства. Практична значимість дослідження полягає у можливості використання отриманих результатів для підвищення ефективності управління активами підприємства в умовах мінливої ринкової кон'юнктури та економічної невизначеності.*
Ключові слова: *управління, активи, необоротні активи, оборотні активи, невизначеність, фактори, підприємство.*

MANAGEMENT OF ENTERPRISE ASSETS IN CONDITIONS OF UNCERTAINTY

Halyna Koshelok, Doctor of Economic Sciences, Professor of the Department of Economy of enterprise and Business Organization, Odesa National Economic University, Odesa, Ukraine
e-mail: galas2811@gmail.com
ORCID: 0000-0003-0331-0592

Oleksii Yuriev, second-level higher education student, Faculty of Economics and Business Administration, Odesa National Economic University, Odesa, Ukraine
e-mail: doctornezloy@gmail.com

Abstract. *The purpose of the study is to investigate the theoretical foundations of the formation and management of enterprise assets under conditions of economic uncertainty, to identify the main factors influencing the effectiveness of this process, and to substantiate directions for improving the asset management system to ensure the stable development of the enterprise. In the course of the research, theoretical methods were used to analyze scientific literature, regulatory documents, and the conceptual basis of asset management. Qualitative methods were applied to gain a deeper understanding of the processes and phenomena accompanying the management of enterprise assets, with particular attention to the identification of risks, uncertainty factors, and their impact on the efficiency of asset utilization. The methodological approach integrates analytical, comparative, and systemic analysis, which allows for the assessment of the interrelations between the structure of assets, their liquidity, and profitability under dynamic market conditions. The study establishes that the assets of an enterprise constitute a key economic resource determining its capacity to operate effectively, maintain competitiveness, and generate profit. The value of assets depends on their composition, level of utilization, and efficiency, which is reflected in the enterprise's financial statements. Effective management of assets ensures optimal capital allocation, supports innovation and investment activity, and strengthens the financial stability of the enterprise in the face of uncertainty and market volatility. The practical significance of the research lies in the possibility of applying the obtained results to enhance the efficiency of enterprise asset management amid fluctuating market conditions and economic uncertainty. The developed recommendations can be used to optimize asset structure, improve monitoring and evaluation systems, and create adaptive mechanisms of management that contribute to sustainable enterprise development and long-term value growth.*
Keywords: *management, assets, non-current assets, current assets, uncertainty, factors, enterprise.*
JEL Classification: G320; D810

Постановка проблеми. Сучасні умови господарювання характеризуються високим рівнем невизначеності, що зумовлено динамічними змінами зовнішнього середовища, глобалізаційними процесами, посиленням конкуренції та нестабільністю економічної ситуації. Для підприємств це створює додаткові ризики у сфері ефективного управління активами, які є базою формування фінансової стійкості та забезпечення безперервності діяльності.

Дослідженню сутності майна та активів підприємства присвячено багато робіт закордонних і українських вчених, але досі залишаються дискусійними деякі питання, що потребують сучасного дослідження.

Традиційні підходи до управління активами, що ґрунтуються на стабільних прогнозах і відносно сталих умовах ринку, поступово втрачають свою ефективність. Виникає необхідність у розробці адаптивних механізмів управління, здатних враховувати фактори ризику, мінливість макроекономічних та мікроекономічних параметрів, а також забезпечувати оптимальний баланс між прибутковістю та безпекою використання активів.

Отже, проблема полягає у визначенні та впровадженні таких інструментів і підходів до управління активами підприємства, які дозволять мінімізувати негативний вплив невизначеності, підвищити ефективність їх використання та сприяти стійкому розвитку підприємств у довгостроковій перспективі.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Значний внесок у розробку теоретичних, методичних і практичних аспектів управління активами підприємства внесли закордонні вчені: Р. Акофф, І. Ансофф, П. Друкер, Г. Клейнер, Ф. Котлер, А. Томпсон та українські вчені: К. С. Андруха, О. М. Бабій, Л. І. Бровко, Л. О. Вдовенко, І. Голубко, В. І. Гринчуцький, О. Є. Гудзь, Н. В. Кравець, М. В Лотюк, Г. В. Люта, І. В. Причепа, К. Г. Сердюков, Ю. М. Тимошенко, Ю. В. Шушкова, А. М. Шутко та інші, але незважаючи на всебічне дослідження з питань управління активами підприємства залишаються не вирішеними деякі питання.

Відокремлення невирішених раніше частин загальної проблеми полягає у визначенні тих аспектів управління активами підприємства, які залишаються недостатньо дослідженими в умовах сучасної економічної невизначеності, зокрема щодо впровадження цифрових технологій у процес оцінювання ефективності використання активів, управління ризиками та підвищення їх вартості.

Мета дослідження полягає у подоланні зазначених наукових прогалин – у дослідженні теоретичних засад формування та управління активами підприємства в умовах економічної невизначеності, у з'ясуванні основних факторів, що впливають на ефективність цього процесу, а також в обґрунтуванні напрямів вдосконалення системи управління активами для забезпечення стабільного розвитку підприємства.

Основний матеріал. Для будь-якого підприємства важливим є управління його майном і активами. Нині практика потребує прийняття зважених традиційних і нетрадиційних управлінських дій на основі сучасних методів аналізу та сучасного досвіду економічної теорії та фінансового управління.

Дослідники цієї проблематики [1] зазначають, що від вміння управляти активами та пасивами підприємства залежить ефективний розвиток виробництва, отримання максимального прибутку та підвищення конкурентоспроможності підприємства. Для досягнення найкращих результатів діяльності підприємства необхідно відстежувати та аналізувати динаміку використання активів та пасивів, вдосконалювати систему планування на підприємстві.

Згідно з положенням Методики оцінки вартості майна під час приватизації, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 22.07.1998 р. № 1114, зі змінами та доповненнями, майно – це матеріальні цінності (упредметнена праця), які знаходяться у власності підприємства [2].

З введенням у дію нових П(С)БО України, Постановою Кабінету Міністрів України від 12 жовтня 2000 р. № 1554 прийнята нова Методика оцінки вартості майна під час приватизації [3], в якій у пункті 29 зазначається, що до переліку майна, що включається у сукупну вартість цілісного майнового комплексу, належать:

– необоротні активи (основні засоби, нематеріальні активи, незавершене виробництво, довгострокові інвестиції, довгострокова дебіторська заборгованість, відстрочені податкові активи, інші необоротні активи);

– оборотні активи (запаси, векселі одержані, дебіторська заборгованість за товари, роботи, послуги, дебіторська заборгованість за розрахунками та інша поточна дебіторська

заборгованість, поточні фінансові інвестиції, грошові кошти та їх еквіваленти, інші оборотні активи);

– витрати майбутніх періодів.

Активи – це економічні ресурси підприємства у формі сукупних майнових цінностей, які використовуються у господарській діяльності з метою отримання прибутку; це ресурси, контрольовані підприємством у результаті минулих подій, використання яких, як очікується, приведе до збільшення економічних вигід у майбутньому.

Вартість майна (активів) характеризується загальною сумою всіх активів, які знаходяться на балансі підприємства, розмір і склад яких залежить від обсягів діяльності, галузі та ефективності їх використання. Активи підприємства подаються у балансі за класифікаційними групами: необоротні активи; оборотні активи; необоротні активи, утримані для продажу та групи вибуття (рис. 1).

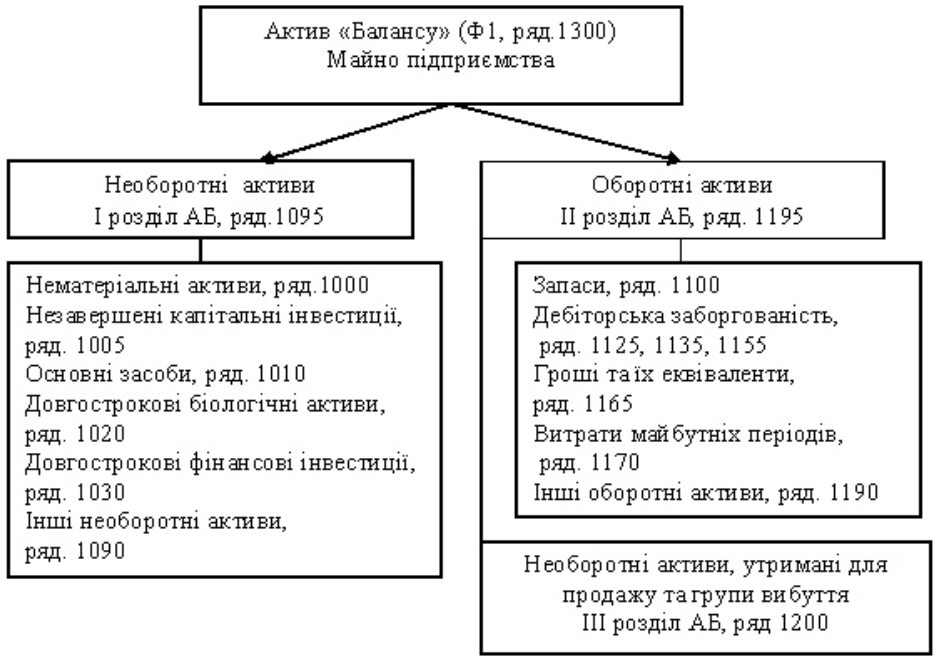

Рис. 1. Структура активів підприємства за економічним змістом
Джерело : складено авторами

Слід зазначити, що однією з найважливіших складових процесу є управління структурою активів підприємств, яка формується під впливом специфічних особливостей промислового виробництва, спеціалізації, обсягів виробництва, технологій та технічного забезпечення, фінансового забезпечення підприємств тощо [4].

Національним положенням (стандартом) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності» визначено поняття активи – це ресурси, контрольовані підприємством у результаті минулих подій, використання яких, як очікується, призведе до отримання економічних вигід у майбутньому [5].

Формуючи активи підприємства на різних стадіях життєвого циклу, слід враховувати три етапи його розвитку:

1. Створення нового підприємства. На цьому етапі процесу першочергового формування активів визначається потреба у стартовому (авансованому) капіталі, умови генерування прибутку, рівень ліквідності та швидкість обороту цих активів.
2. Розширення, реконструкція та модернізація наявного підприємства. На цьому етапі формування активів підприємства розглядається як постійний процес його розвитку в розрізі основних стадій життєвого циклу. Оновлення та розширення складу активів здійснюється відповідно до стратегічного плану розвитку підприємства з урахуванням можливостей формування інвестиційних ресурсів.
3. Формування нових структурних одиниць наявного підприємства (дочірніх підприємств, філій та інше). Цей процес відбувається або шляхом формування нових

структурних майнових комплексів, або придбання нової сукупності активів у вигляді цілісних майнових комплексів (придбання збанкрутілих підприємств, приватизація державних підприємств).

Другий та третій етапи формування активів на підприємстві – це формування інвестиційної діяльності наявного підприємства.

Формування активів підприємства має на меті у майбутньому періоді виявити та задовольнити потреби в окремих їх видах для забезпечення операційного процесу, а також оптимізувати їх склад для здійснення ефективної господарської діяльності.

Активи підприємства є одною із найважливіших категорій фінансового менеджменту і являють собою економічні ресурси, сформовані за рахунок інвестованого в них капіталу, які контролюються підприємством і характеризуються вартістю, продуктивністю, здатністю генерувати дохід. Їх постійний оборот у процесі використання пов'язаний з факторами ризику, часу та ліквідності [6].

Ці характеристики, що відображають природу активів компанії, визначають основний напрямок роботи фінансового менеджменту для досягнення головної мети – максимізації добробуту власників компанії у поточному і майбутньому періодах.

Теорія управління активами визначає основні цілі, яких необхідно досягти підприємствам у процесі діяльності. Цілі та завдання управління активами підприємства наведено у табл. 1.

Таблиця 1

Цілі та завдання управління активами підприємства

№ з/п	Цілі управління активами	Відповідні завдання
1.	Підвищення рентабельності активів (ROA)	– аналіз ефективності використання активів; – оптимізація структури активів для зростання прибутковості; – удосконалення системи обліку й контролю за активами.
2.	Забезпечення фінансової стійкості підприємства	– визначення оптимального співвідношення між власними і позиковими ресурсами; – управління ліквідністю активів; – контроль за платоспроможністю підприємства.
3.	Збереження та примноження вартості активів	– регулярна переоцінка активів; – технічне обслуговування та модернізація основних засобів; – захист активів від знецінення й втрат.
4.	Оптимізація структури активів	– аналіз співвідношення між оборотними й необоротними активами; – управління запасами, дебіторською заборгованістю та грошовими коштами; – формування ефективного портфеля інвестицій.
5.	Підвищення конкурентоспроможності підприємства	– інвестування в інноваційні та високотехнологічні активи; – використання активів для розвитку нових напрямів діяльності; – забезпечення гнучкості у використанні ресурсів.
6.	Управління ризиками, пов’язаними з активами	– ідентифікація ризиків втрати або знецінення активів; – розробка заходів зі зниження ризиків (страхування, диверсифікація, резервування); – контроль і аудит стану активів.

Джерело: складено авторами

Отже, головною метою управління активами є забезпечення максимально ефективного використання ресурсів підприємства для досягнення стратегічних і фінансових результатів.

Водночас ефективне управління активами неможливе без чіткого розуміння їх сутності та економічного змісту. На нашу думку, активи – це майнова цінність підприємства, яка має вартість і питанням порядку її визначення приділяється багато уваги.

Слід зазначити, що результати оцінювання вартості активів впливають на різні боки господарської діяльності підприємства:

– визначення об'єктивності бухгалтерського обліку та формування фінансової звітності;
– визначення потреби у капіталі, який необхідний для формування активів;
– вплив вартості активів на рівень собівартості продукції та цінову політику;
– реальна оцінка вартості активів впливає на фінансові результати;
– використання вартості активів під час залучення підприємством кредитів для їх майнового забезпечення;
– оцінка вартості підприємства використовується при страхуванні майна;
– вартість активів є базою для розрахунків оподаткування;
– вартість активів підприємства впливає на формування показника ринкової вартості підприємства.

Правильно визначена вартість активів окреслює реальні можливості задоволення претензій кредиторів до підприємства при оголошенні його банкротом.

О. М. Бабій та В. В. Койнак у своїй роботі [7] зазначають, що управління активами є складним питанням, як з теоретичного, так і з практичного погляду, і наводять універсальні принципи, на яких будується управління активами.

Але, на нашу думку, з урахуванням мети і завдань процес формування та управління активами може бути доповнений науково-практичними принципами, які відображають логіку ефективного управління активами підприємства (рис. 2).

Рис. 2. Науково-практичні принципи процесу управління активами
Джерело: побудовано авторами

Розвиток сучасних суспільств характеризується зростанням складності соціально-економічних процесів, що призводить до посилення нестабільності в економічному та бізнес-середовищі. Ця тенденція визначає актуальність дослідження різних форм і чинників соціально-економічної невизначеності та розробки методів управління діяльністю бізнес-організацій в умовах зростаючої нестабільності.

Причина невизначеності пов'язана з особливістю перебігу економічних процесів. Очевидно, що сучасні економічні процеси розвиваються нерівномірно. Вони поєднують етапи стабільного функціонування з періодами хаотичної динаміки. Отже, нелінійність – ключова риса сучасної практики [8, с. 13].

У математиці нелінійність описується за допомогою рівнянь. Такі рівняння можуть бути розв'язані за допомогою різних рішень, які залежать від можливих шляхів еволюції аналізованої системи. Ця риса отримала назву «біфуркація». Невизначеність відображає

одну з найважливіших сторін об'єктивної реальності, для якої характерні такі риси: відсутність чітких граней між об'єктами, переважання залежності властивостей та станів над їх відносною незалежністю, прояв необхідності не як неминучості, а як можливості і випадковості [8, с. 14].

Наявні підходи до природи невизначеності можна класифікувати так.

По-перше, невизначеність розглядається як міра знання. Ми погоджуємося з тим, що це найпоширеніший погляд на природу цієї категорії. Достатня кількість знань про умови, обмеження та параметри соціально-економічної системи свідчить про визначеність цієї ситуації. Однак навіть за ідеальних умов вважається неможливим досягти повної інформованості суб'єкта при прийнятті управлінських рішень щодо об'єкта та його оточення.

По-друге, невизначеність відображає стан системи відносно еталонних умов. Тому невизначеність розглядається як відхилення між очікуваним станом і фактичним розвитком економіки. Це відхилення обумовлює необхідність розробки заходів планування.

Третій підхід полягає в тому, що невизначеність виникає через можливість вибору між різними варіантами. Вчені підкреслюють, що за природою невизначеності існує нескінченна кількість варіантів розвитку, але критерії оптимальності та ефективності чітко не встановлені.

По-четверте, невизначеність визначає якість інформації. Йдеться про оцінювання інформації з погляду надійності, повноти та об'єктивності знань і даних.

П'ятий підхід характеризується тим, що невизначеність є джерелом ризику, оскільки неможливо оцінити його ймовірність. Г. М. Тарасюк і Д. І. Поліщук підкреслюють, що невизначеність – це ширше, ніж ризик, поняття, і воно означає неоднозначність, відсутність знання про результати та умови розв'язку [9, с. 130]. Автори наголошують, що знайти засоби, які дають змогу повністю позбутись невизначеності, неможливо. На їхню думку, виникнення невизначеності і, як наслідок, ризику пов'язане з такими чинниками, як:

1) прямі фактори, які діють у внутрішньому та зовнішньому середовищі підприємства і чинять безпосередній вплив на його функціонування за інших рівних умов;

2) непрямі фактори, пов'язані із впливом інших суб'єктів господарювання на діяльність певного підприємства (наприклад, зміна цін на паливні ресурси призводить до зміни собівартості продукції) [8, с. 14].

Невизначеність середовища та умов існування залежить від змін, які відбуваються на різних рівнях та масштабуються за різними ознаками [10].

Умови невизначеності значно впливають на управління активами підприємства, адже вони ускладнюють прогнозування та ухвалення рішень (рис. 3).

Рис. 3. Вплив умов невизначеності на управління активами підприємств
Джерело: складено авторами

Основні аспекти впливу умов невизначеності на управління активами можна розглянути через такі ключові моменти:

1. Ризики фінансового управління. Умови невизначеності збільшують ризик, пов'язаний з інвестиціями, фінансуванням і ліквідністю. Наприклад: коливання валютного курсу можуть зменшувати вартість іноземних активів; непередбачувані зміни процентних ставок впливають на вартість позикових коштів; ризик дефолту контрагентів ускладнює управління дебіторською заборгованістю.

2. Труднощі у прогнозуванні грошових потоків. Невизначені економічні умови роблять складними оцінювання доходів від активів та прогнозування витрат, що може призводити до помилок у фінансовому плануванні.

Приклад: під час кризових ситуацій (економічна, енергетична, воєнна) змінюються попит та спроможність клієнтів платити, що впливає на грошові надходження.

3. Переоцінка структури активів. У нестабільних умовах підприємства можуть бути змушені переоцінювати структуру своїх активів для мінімізації ризиків: скорочення інвестицій у довгострокові активи; збільшення ліквідних активів для забезпечення платоспроможності; розподіл активів у різних юрисдикціях для зниження геополітичних ризиків.

4. Стратегії диверсифікації. Для зменшення впливу невизначеності застосовують диверсифікацію активів, включаючи: інвестування у різні види діяльності; розподіл активів між різними типами (матеріальні, нематеріальні, фінансові); Збільшення резервів (наприклад, у вигляді золотовалютних запасів чи альтернативних валют).

5. Використання цифрових технологій. В умовах невизначеності технології можуть сприяти більш ефективному управлінню активами: аналіз великих даних для прогнозування ринкових змін; використання штучного інтелекту для оптимізації портфеля активів; інтеграція блокчейн-технологій для прозорості та відстеження активів.

6. Гнучкість управління. Управлінські рішення повинні бути адаптивними: впровадження сценарного аналізу для оцінювання можливих ризиків; оперативне коригування бюджетів та інвестиційних програм залежно від змін зовнішніх умов; встановлення систем раннього попередження для моніторингу ключових показників ринку.

Умови невизначеності вимагають від підприємства підвищеної уваги до аналізу ризиків, гнучкості стратегій та впровадження сучасних технологій. Це дозволяє забезпечити стабільне функціонування, незважаючи на зовнішні виклики.

Виходячи з вищенаведеного, можна зробити висновок, що досліджувані фактори по-різному впливають на діяльність підприємств за різними видами діяльності. Так, для фінансових установ невизначеність економічного середовища спонукає до формування резервів для покриття можливих ризиків. У виробничих компаніях диверсифікація постачальників дає змогу мінімізувати ризики перебоїв із постачанням ресурсів, а в роздрібній торгівлі використання технологій аналізу великих даних (Big Data) забезпечує більш точне прогнозування попиту навіть за умов ринкової нестабільності.

Висновки. Активи підприємства становлять ключовий економічний ресурс, який визначає його спроможність ефективно здійснювати діяльність і отримувати прибуток. Їх вартість залежить від структури, рівня використання та результативності, що знаходить відображення у балансі підприємства. Формування активів відбувається на різних етапах життєвого циклу підприємства – під час його створення, розвитку, розширення або придбання нових підрозділів. Основне завдання управління активами полягає у забезпеченні їх оптимального складу, який відповідає потребам господарської діяльності, враховує перспективи зростання та ґрунтується на принципах збалансованості структури, обсягів і ефективного використання ресурсів.

Ситуації невизначеності істотно впливають на процес управління активами підприємства, оскільки ускладнюють прогнозування майбутніх подій і прийняття ефективних управлінських рішень. Основні напрями такого впливу можна узагальнити у кількох ключових положеннях.

Ефективне управління активами в умовах невизначеності потребує системного підходу, що поєднує оцінювання ризиків, гнучкість у реагуванні на зміни, технологічну модернізацію та стратегічне планування розвитку підприємства. Подальші дослідження будуть спрямовані на вивчення питань ефективного формування та раціонального використання активів підприємства.

Список літератури

1. Сердюков К. Г., Андруха К. С. Управління активами та пасивами підприємства в сучасних умовах. Соціально-економічний розвиток системи фінансів і управління в інноваційному середовищі: проблеми, ефективність, перспективи : матеріали IX симпозіуму, 25 листоп. 2016 р., м. Харків. Х.: ХІФ КНТЕУ, 2016. С. 9-14. URL: http://repository.hneu.edu.ua/handle/123456789/17616 (дата звернення 10.09.2025).
2. Про затвердження Методики оцінки вартості майна під час приватизації: Постанова Кабінету Міністрів України від 22 липня 1998 р. № 1114 (зі змінами та доповненнями). Офіційний вісник України. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/961- 96-%D0%BF#Text (дата звернення: 11.09.2025).
3. Про затвердження Методики оцінки вартості майна під час приватизації: Постанова Кабінету Міністрів України від 12 жовтня 2000 р. № 1554. Офіційний вісник України. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/ 1554-2000-%D0%BF#Text (дата звернення: 11.09.2025).
4. Вдовенко Л. О. Ефективність управління активами – основа зростання фінансового потенціалу підприємств аграрного сектору економіки. *Економіка і суспільство.* 2022. Вип. 37. DOI: 10.32782/2524-0072/2022-37-26 URL: https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/1203 (дата звернення 20.09.2025).
5. Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності» URL: https://ips.ligazakon.net/ document/MU17035 (дата звернення 20.09.2025).
6. Тимошенко Ю. М. Фінансовий менеджмент активів підприємств: актуальні напрямки його розвитку. *Фінансово-кредитна діяльність: проблеми теорії і практики.* 2014. Т. 2. №9. DOI: https://doi.org/ 10.18371/fcaptp.v2i9.29313 URL: https://www.fkd.net.ua/index.php/fkd/article/view/1101 (дата звернення 20.09.2025).
7. Бабій О. М., Койнак В. В. Сучасні проблеми та перспективи управління активами підприємств. *Економіка і суспільство*. 2024. Вип. 59. DOI: https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-59-27 URL: https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/3403 (дата звернення 20.09.2025).
8. Решетило В. П., Федотова Ю. В. Аналіз невизначеності як категорії економічної науки. *Економіка і суспільство.* 2016. Вип. 3. С. 13-16. URL: https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/issue/view/20 (дата звернення 20.09.2025).
9. Тарасюк Г. М., Поліщук Д. І. Управляння підприємницькими ризиками у процесі обґрунтування господарських рішень. *Вісник ЖДТУ*. 2015. № 1(71) С. 127–132.
10. Халіна В., Абєлєнцев Є. Теорія адаптації бізнесу до умов невизначеності. *Економіка та суспільство*. 2023. Вип. 55. DOI: https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-55-6

References

1. Serdiukov, K. H., & Andrukha, K. S. (2016). Asset and liability management of the enterprise in modern conditions. Socialno-ekonomichnij rozvitok sistemi finansiv i upravlinnya v innovacijnomu seredovishi: problemi, efektivnist, perspektivi : materiali IH simpoziumu, 25 listop. 2016 r., m. Harkiv. H.: HIF KNTEU, 2016. S. 9-14. Retrieved from http://repository.hneu.edu.ua/ handle/123456789/17616 (accessed 20 September 2025). [In Ukrainian].
2. Cabinet of Ministers of Ukraine. (1998). On approval of the Methodology for property valuation during privatization: Resolution No. 1114 of July 22, 1998 (as amended). Ofitsiinyi visnyk Ukrainy. Retrieved from https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/961-96-%D0%BF#Text (accessed 11 September 2025). [In Ukrainian].
3. Cabinet of Ministers of Ukraine. (2000). On approval of the Methodology for property valuation during privatization: Resolution No. 1554 of October 12, 2000. Ofitsiinyi visnyk Ukrainy. Retrieved from https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1554-2000-%D0%BF#Text (accessed 21 September 2025). [In Ukrainian].
4. Vdovenko, L. O. (2022). Efficiency of asset management – the basis for increasing the financial potential of enterprises in the agrarian sector of the economy. *Ekonomika i suspilstvo*, 37. DOI: https://doi.org/10.32782/2524-0072/2022-37-26 Retrieved from https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/ view/1203 (accessed 20 September 2025). [In Ukrainian].
5. Ministry of Finance of Ukraine. (2013). National Accounting Standard (General Requirements for Financial Reporting) No. 1. Retrieved from https://ips.ligazakon.net/document/MU17035 (accessed 20 September 2025). [In Ukrainian].

6. Tymoshenko, Yu. M. (2014). Financial management of enterprise assets: current directions of its development. F*inancial and Credit Activity Problems of Theory and Practice*, 2(9). DOI: https://doi.org/10.18371/fcaptp.v2i9.29313 Retrieved from https://www.fkd.net.ua/index.php/fkd/article/view/1101 (accessed 20 September 2025). [In Ukrainian].
7. Babii, O. M., & Koinak, V. V. (2024). Modern problems and prospects of enterprise asset management. *Ekonomika i suspilstvo,* 59. DOI: https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-59-27 Retrieved from https:// economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/3403 (accessed 20 September 2025). [In Ukrainian].
8. Reshetylo, V. P., & Fedotova, Yu. V. (2016). Analysis of uncertainty as a category of economic science. *Ekonomika i suspilstvo*, 3, 13–16. Retrieved from https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/issue/view/20 (accessed 20 September 2025). [In Ukrainian].
9. Tarasiuk, H. M., & Polishchuk, D. I. (2015). Management of entrepreneurial risks in the process of substantiation of business decisions. *Visnyk ZhDTU*, 1(71), 127–132. [In Ukrainian].
10. Khalina, V., & Abielentsev, Ye. (2023). Theory of business adaptation to conditions of uncertainty. *Ekonomika ta suspilstvo,* 55. DOI: https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-55-6 [In Ukrainian].

Стаття надійшла до редакції 22.09.2025
Прийнята до публікації 26.09.2025
Опубліковано онлайн 14.10.2025